

SEMANATORUL

ORGAN AL ASOCIAȚIEI ÎNVĂȚĂTORILOR DIN CALIACRA

Director: I. Nedelcu

Apare sub conducerea
unui comitet

Redacția și Administrația
Școala primară No. 3 Bazargic

ABONAMENTUL
80 lei anual

Calvarul

Tu Isușe ai coborât pe pământ și ai luat chip de om spre a îmblânzi omul și a-l ridica spre Dumnezeu din nemiernicia pământescă. Te-ai făcut om spre binele lui și omul Ți-a pus crucea în spate și Te-a pironit în cuie; iar după ce-ai înviat din morți, odată cu reînvierea naturii și Te-ai ridicat la ceruri, toată lumea creștinească Ți s'a închinat și Ți-a adus Osanale, că a văzut puterea Ta, numai atunci după ce Te-ai sacrificat omenirii.

Sunt aproape două milenii de ani de atunci și lumea Ți-se închină și te proslăvește, căci cerul și pământul va trece, dar cuvântul Tău va rămâne de veci vecilor.

Și cu toate astea, Tu Isușe, care ai propăvăduit mila, iubirea de oameni, respectul legilor și spunea: „Iubește pe aproapele Tău, ca pe tine însuși”, „Să nu ucizi” și să nu dorești rău nimănui și chiar dușmanului tău din cea ce-ar dori să-ți facă, dacă Te-ai cobori pe pământ nu

știu dacă n'ai muri a doua oară și de moarte mai crudă.

Fariseii și fățarnicii sunt azi pe toate drumurile și tot așa trăesc ca și pe atunci. Tu din ceruri îi vezi cum propagă ura, dușmănia, discordia, între semenii lor, numai și numai spre a ajunge în posturi însemnate în Stat. Acolo dacă ajung își fac de capul lor, căci azi nimeni nu se află să-i certe; ei propăvăduesc cuvântul Tău, dar sunt departe de Tine, căci una vorbesc și alta fac. Nedreptățile curg în șir și sunt fără credință. Când vorbesc de cineva vorbesc frumos, nu a proslăvi ci a se ridica ei.

Calvarul, drumul Golgotei, îl duc și suie, oamenii ai dreptății și ai adevărului, cari Ți-au rămas credincioși Ție.

Azi nu se crucifică, dar se omoară prin foame, oamenii din Țara românească, cari propăvăduesc cuvântul Tău celor mulți pentru bine, adevăr și dreptate.

I. N.

Perspectivile salarizării de mâine a funcț. publici implicit a învățătorilor.

Onor. Ministerul de finanțe a întocmit un decret care rânduește pe viitor plățile statului numai în limita încasărilor efectuate. În ce privește se încasează, în același proporție se va plăti la toți și peste tot. Se încasează 30% din venitul prevăzut pe o

lună, 30% se va plăti; 20% se încasează, 20% se va plăti, la toți și peste tot.

Până aci, par'că ar fi bine; dreptatea și-ar înscăuna în locul favorizărilor făcute de vre'o 9 luni incoace.

Învățătorul și armonia socială

Sunt suflet în sufletul neamului meu,
Și-i cânt bucuria și-amarul—

Gh. Cojbu

Învățătorul, acest nume sfânt pe care l-a purtat și Mântuitorul, este lumina ce înlătură întunericul din mijlocul societății. În care este trimis să-și îndeplinească misiunea. E simbolul dreptății și al adevărului, din care se împărtășește orice element social. Ridicat din mijlocul poporului a știut să-i cunoască sufletul și să

ia parte la suferințele și bucuriile lui. A fost și este elementul pe care s'a sprijinit și care a ajutat înfăptuirea celor mai frumoase opere sociale și naționale. Munca de apostol a devenit titanică în locurile cu populație eterogloasă, în care există sămânța vrăjmașă, neamului și idealului național. Aceasta o cunosc mult mai

Dar acest decret face o repartizare a plăților: 1) Se vor plăti pensionarii; apoi materiale și cheltueli diverse după indicațiunile ce se vor trimite de minister. Aceasta între 1-20 ale fiecărei luni. 2) Apoi—mai apoi, la urmă,—se vor plăti numai salarii, între 20—30 ale lunii

Și categorisește mai departe acest decret: că nu se va face nici o plată, de nici un fel, fie de salarii, pensii sau de materiale, din bugetul 1932, sau rămășițe din 1931, fără ordin precis al ministerului.

Pe baza dispozițiilor acestea să arătăm fapte, care în mod sigur vor surveni, luând ca normă, încasările pe Aprilie.

În cele 2 decade ale lunii Mai, încasările nu pot trece de 1 miliard 200 milioane; așa a fost pe Aprilie.

Din aceste încasări, ce s'ar efectua, ministerul a și dispus la plăți, la toate plățile, 207 milioane 600 mii lei. Rămâne dar cu ceva mai puțin de 1 miliard.

Art. 3 dispune, că ministerul de finanțe este autorizat a ordona, să plătească în orice chip, cuponul datoriei publice, externe și interne.

Acest cupon se ridică la suma de 572 milioane lei. Din miliardul defa încasări scădem cuponul și mai rămâne disponibil, lei, 428 milioane.

Cu aceste 428 milioane se vor plăti pensiile întâi între 1—20 ale lunii, apoi salariile, între 20—30 ale lunii. Ori pensiile însumează singure circa 400 milioane. Apoi salariile funcționarilor se ridică la 800 milioane lei. Total 1 miliard 200 milioane trebuiesc plătite, iar din încasări mai a rămas disponibil, doar 428 mili-

oane; deci o treime și ceva față de ceia ce trebuie plătit.

Atunci aceste plăți de pensii și salarii se vor reduce la o treime din valoarea lor. Funcționarul și pensionarul care primea 3000 lei va primi 1000; cine avea 2000 va primi 634; cine avea de primit mai puțin de 2000 va trebui să ia și mai puțin de 634 lei.

Raportând la învățători:

Cei cu 1900 vor primi 634 lei	
" " 2500 " " 834 "	
" " 2700 " " 900 "	
" " 4300 " " 1434 "	
" " 6000 " " 2000 "	

Și acesta este cel mai fericit salar, al celor cu gradații și grad mai superior, din inv. primar!

Așa că, pe Mai luna de sfârșit de an școlar, acești mai fericiți plăți, vor trebui să se întrețină cu 2000 lei pe ei, ca părinți, 4—5 copii, și să-și achite ultimile rate a taxelor școlare, dacă au copii prin școli.

Judecați și gândiți ce jale ne așteaptă!

Cel cu 634 lei, să zicem că-i singur. Va trebui să mănânce pe zi 21 lei în lunile cu 30 zile și 20 lei în cele cu 31 zile. Va putea acesta să bea un ceai dimineața, o mâncare la amiază, una seara? Va putea să-și mai ia o țigară cel care fumează? Va putea scrie o scrisoare acasă? Unde doarme? Cum se spală? Cum se carpește?

Apoi, ce-i mai crud, va putea achita vreun ban, din datoriile ce-a făcut în timpul de 4 luni, de când statul nu i-a achitat salariul pentru munca depusă?

Să judecăm și să rabde oricine, răbdarea de câine, ce ne așteaptă prin noia rânduire!

E. Răducu

precis, primii pioneri ai învățământului care au venit în această mică porțiune a „Cadrilaterului”. În sufletul lor se vede imprimat, timbrul suferinței.

Ei au găsit ogorul tot așa de întelenit ca și Gh. Lazăr la deschiderea primei școale românești. Față de aceștia trebuie să avem toată venerația. Și astăzi, nu sunt rari cazurile, unde învățătorul este stingerit și cei ce nu simt românește în înfăptuirea celor mai necesare opere sociale.

Avem acum, pe lângă locuitorii băștinași și coloniști: Români Macedoneni și Bănățeni, veniți să stăpânească moșia stră-

moșească dela Mircea și Traian, pentru care s'au jertfit cele 800.000 (opt sute mii) de Români. Aci intervine rolul social al învățătorului, de a armoniza sufletește aceste elemente diferite și a lucra în deplină armonie pentru progresul social, cultural și național. Situația materială și morală a societății de astăzi, apelează cu toată încrederea la o muncă întinsă, din partea tuturor ce simt românește și se îndreaptă mai ales asupra învățătorului, soarele societății. Pentru îndepplinirea acestui scop trebuie să fie ajutat de ceilalți funcționari sătești, între care trebuie să do-

De la Cercul Cultural

„D. Cantimir“

De multă vreme nu mi-a fost dat să retraiesc clipe de adevărată înălțare sufletească și culturală,—așa cum se obișnuiau înainte de războiu,—la ședințele cercurilor culturale învățătoresci. Nevoile din ce în ce mai mari, vitregia vremurilor și—de ce să n'o mărturisim?—a guvernanților, pentru această clasă oropsită de albine robite intereselor superioare ale Neamului, mizeria cea mai aprigă în care ne zbatem, faceau pe învățători, să nu mai poată privi chestiunile cu seninătatea de totdeauna, iar desnădejdea cumplită de care sunt cuprinși, li face să uite—adeseori și foarte natural—problemele grave a căror rezolvare li se cere.

Și cu toate acestea, ca în scuturarea unui fior de trezire, am retrăit, în Trupcilar, la 10 Aprilie a. c., o zi întreagă de mare și adâncă mulțumire spirituală, fiindcă la ședința aceasta a cercului cultural, au reușit toți cei prezenți, să se desbrace de halna mohorâtă a sclaviei materiale în care ne trudim și, uitându-și flămânzii rămași acasă, să se înfașoare în flamida de purpură a gândirilor sublime, a idealului înalt și înălțător.

Leccióna practică ținută de colegul Pr. I. Neagu din Stejarul, ca și rezumatul din „Educația voinții“ de Yules Payot, alcătuit și citit tot de Sf. Sa, au dat prilej la însuflețite discuțiuni principiale și metodice, cum nu se putea mai interesante, mai captivante, mai obiective. Deși au luat parte activă la aceste discuțiuni numai colegii: Fl. Bușcu din Conac, Marinescu din Chilicadi, d. Terpu din Trupcilar, Bărbulescu din Baeram-Bunar, D-na Terpu și C. Dumitrache din Conac Cuiugiuc,—în afară de propunător și conferențiar,—și încă 2--3 colegi cu mici observațiuni personale, s'a evidențiat totuși, nu numai că toți învățătorii din acest cerc posedă temeinic știința necesară îndeplinirii funcțiunii lor, dar că sunt și adânc pătrunși de rolul înalt și cu totul deosebit pe care îl au atât în școală, cât și în societatea viețuitoare pe aceste meleaguri.

Și, cu toate că știm că și d-lor sunt neputincioși în a tămădui rădăcina care ne macină acum sufletele și energiile și care ne preocupă spiritele în cel mai înalt grad și în fiecare clipă din viață,—mizeria cea mai groznică în care ne sbatem,—ne am bucurat totuși când în mijlocul nostru am văzut și pe Dnii. P. Diaconescu, subrevizor școlar, P. Cunia, șeful cancelariat revizoratului, N. Dinculescu, șeful regiunii agricole, Gr. Bottea, și alți colegi din alte cercuri, căci, simpla prezența d-lor au solemnizat încă și

mai bine ședința noastră, făcându-ne să uităm peticele hainelor noastre rupte, tălpile ghetelor nepingelitate, taxele școlare neplătite pentru copiii noștri, și să ne înălțăm gândirile către idealurile superioare, ca în vremile cele bune, de demult trecute, când acestea de pe urmă erau singura noastră preocupare.

Vioiciunea copilașilor apoi, varietatea și bogăția programului ședinței publice, aranjamentul ei, care face cinste directorului școlii Al. Constantinescu, ca și colegilor Elena Sandu, Cuiungian, D-na Constantinescu și colegilor Gheorghief și Memet Mustafa, au contribuit încă la buna dispoziție a vorbitorilor: Pr. I. Neagu, d. P. Diaconescu și C. Dumitrache, ale căror cuvântări au fost foarte apreciate și bine simțite de auditor.

Auditorul apoi, satul întreg, căci umpluse nu numai toată școala, dar și curtea ei, ne-au dat posibilitatea să constatăm încă două fapte îmbucurătoare: 1. -autoritatea Comunală locală, în frunte cu d. notar Vlad, se interesează de aproape la școală și o pune în rândul prim al preocupărilor ei. Este semn nelindoiș că autoritatea comunală și corpul didactic local, trăesc în cea mai perfectă armonie, spre cinstea tuturor; 2). poporul însuși, fără deosebire de obârșie națională, vede—cu adevărat—în școală, izvorul progresului, o iubește, o respectă și se ține cât mai aproape de ea: cinste colegilor cari s'au străduit să ajungă la acest rezultat, și sătenilor cari s'au ostent să-i înțelegă?

Intr'o atmosferă de înălțare sufletească și de sentiment al datoriei bine împlinite, colegii s'au despărțit la ora 5¹/₂ p. m., mulțumiți de ce-au făcut, văzută și auzită, ca să-și încrumte iarăși sprâncenile, în fața mizeriei ce-i așteaptă acasă, și pentruca, la ședința viitoare, înăbușindu-și durerile, să se înalțe iarăși — ca în fiecare zi, în școlile lor,—pe aripile imaginației și nădejdlor, acolo, de unde ar trebui să nu se coboare niciodată, de unde niciunul dintre ei n'ar vroi să se coboare, dar de unde sunt doborâți chiar de către aceia ce sunt puși să i țină sus, cât mai sus.

C. Dumitrache

Exemplu în educație

Educațiunea intelectuală, are la bază, puterea exemplului. Cu el începem ori ce lecțiune și tot cu el sfârșim. Exemplu lămurește ideile, definițiunile și regulele.

El vâra sau încheagă ceva în sufletul copilului, fără a i cere imediat reacțiunea în afară. Puterea exemplului se razimă pe inteligență. Sunt exemple cari ne pot impresiona totdeauna și exemple cari ne impresionează numai fiindcă sunt puse în anumite condițiuni și ne vin dela anumite persoane. — Exemplele se întâlnesc peste tot: în mediul social, în familie și în școală. În fiecare din aceste medii, pot fi exemple bune și rele. — Ex. bune: curățenia, buna cuvântă, purtarea față de străini, respectarea ordinii publice, respectul și prietenia ce se deprinde în școală. Ceiace trebuie să ne intereseze mai mult, sunt exemplele rele, ce se pot deseori întâlni. Ele trebuiesc prevenite și înlăturate, spre a scăpa de primejdie pe cei ce ne sunt sub ocrotirea noastră. — Exemplele ce se întâlnesc în familie lasă de foarte multe ori de dorit. Părinții ar trebui să știe că, datorită puterii de imitațiune așa de mare în copilărie, copilul nu poate fi decât oglinda mediului, cu toate calitățile și defectele lui. Deprinderile rele, ce capătă în copilărie, lasă o urmă adâncă, pe care timpul nu poate ștergă ușor. Sunt familii unde abundă cele mai necuviincioase vorbe, unde înjurările vin la fiecare clipă, unde certurile nu se sfârșesc, unde se clevetesc persoane etc. Câți copii n'au devenit minciunoși, datorită mediului în care au trăit.

Un exemplu destul de plastic: la ce-i folosește istorioara morală învățată la școală, care-l povățuește să nu mintă, când acasă a fost trimis de mama sa, să spună mosafirului nedorit că, nui nimeni acasă?. Servitorii unde sunt, au o înrăurire grozavă în ce privește minciuna și răul exemplu.

Iată ce spune Rousseau: „Un servitor potlogar, face din copil un stricat“ Cititul cărților cu cuprins nepotrivit, iarăși este un mare rău, căci inteligența are nevoie ca și corpul, de hrană potrivită cu vârsta.

O înrăurire dezaastroasă, mai pot avea jocurile de societate, la care asistă copiii, ca jocuri de cărți, dansuri etc. — Asemenea nimic nu poate fi mai primejdios pentru copii, ca teatrul nepotrivit. Alături de teatru sunt cârciumile și bodegile, unde copiii învață toate vorbele necuviincioase și toate cântecele urâte. Mai este belșug de cărți poștale ilustrate și tablouri indecente expuse vederii copiilor, cari le otrăvesc sentimentele nobile și frumoase. Pentru a putea exclude răul și pentru a putea îndrepta pe copiii răi, trebuiesc să

conlucreze mână în mână școala cu familia. Să căutăm ca micii copilași încredințați nouă, ori câtă diferență ar exista între ei ca poziție socială și personalitate, să-i deprindem a fi uniți prin disprețul a tot ce e urât și josnic și prin dragostea de a face ce e bun și frumos.

Eliza Sava Marin
Begdali-Ceamurli

Învățătorul și armonia socială

continuare din pag. 1-a

mnească o perfectă armonie, căci „Mult poate unirea celor pușini, dar buni“ I. Văcărescu „Nu trebuie să ne descurajăm, ci din contră să stăruim cu fapta și cu cuvântul în mica celulă socială în care lucrăm, ca să corespundem fișelor:“ „Noi suntem lumina lumii și sarea pământului“. În fiecare săptămână să fie chemați locuitorii la școală la șezătoarea culturală, unde învățătorul și preotul să le dea sfaturi pe înțelesul lor, referitoare la lucrările agricole, înființare de cooperative, bibliotecă, farmacii și alte lucruri bune pentru îmbunătățirea traiului lor. Am credința că n'ar suferi nici-o instituție, dacă cel puțin odată pe lună ar veni într'o localitate, agronomul, șeful de post, doctorul și alți funcționari și-ar da norme de muncă și de disciplină acestei populații impestrițată. În urmă învățătorul este cel mai în mână să supravegheze și să dea îndrumări în orice împrejurare. În acest fel opera culturală, administrativă și armonia socială, se va înfăptui cu pași repezi, Prin contactul cât mai des, atât de școală cât și de biserică, cetățenii își vor lepăda gândurile rele și ambițiile deșarte și-și vor croi altă linie de conduită. Este deci un mare câștig pentru înviorarea vieții publice. Să stingă micile conflicte între ei și aceasta se poate face cu ușurință, când săteanul va fi convins că învățătorul este omul ce trebuie ascultat. În felul acesta s'ar părăsi calea justiției, în care își agonisesc mica agonisire foarte prețuită azi. Din câmpul acestei activități nu trebuie să lipsească nici frunțașii județului, singura ocazie de a se convinge de lipsurile săteanului.

Nemai muncind, vom putea conlucrea cu folos nobilei patrii române. Aflându-ne în fruntea poporului, datoria noastră este să ne pătrundem de nevoile lui și să lucrăm pentru dânsul, căci clasele culte sunt floarea inteligenței unui popor și întocmai ca florile unui arbore, ele pentru dânsul trebuie să înflorească și lui săi rodească.

Pr. I. N. Preda
Cămilăru—Callacra

Mângâiați-vă... „Cristos a înviat”

„Virtutea-vă e scutul și azilul de scăpare, înlocmai ca și cedrul, cu umbra sa cea mare la oameni călători”

Cei ce știe să sufere, suferă mai puțin, spune în o lucrare a sa Dr profesor Dubais. Da! dar suferința noastră a dascălilor, a întrecut orice putere de a suferi, ne-a istovit, prin agravare din ce în ce mai rău. Suferința noastră se poate asemăna întocmai, ca cercurile concentrice ce se fac în apă la aruncarea unei pietre, la început se face unul mic, apoi altul mai mare și tot merg în creștere, până ce se isbesc de malul de piatră și se distrug.

Am suferit o lună cu demnitate se fac sacrificii pentru bunul mers al țării; am suferit a două lună cu mândrie, că putem să ajutăm și noi țara cu puțin,—adică a ne plăti salariile mai târziu—dar cercurile suferinței învățătoarești s'a mărit prin neachitarea salariilor—și suferința a început a face victime, printre cei mai supuși ai țării, atât în timp de pace cât și în timp de războiu.

Acești mucenici ai culturii românești înfrățiți cu durerile și nevoile—au fost și sunt mai presus de cât ori ce așteptare. Au fost și sunt totdeauna la postul lor de comandă. Am avut ocazie să, văd, adevărat sacrificiu, din partea învățătorilor—cărora le aduc laude. O domnișoară învățătoare și câțiva din învățătorii, după munca istovitoare din cursul săptămâni—duminică au plecat pe picioare pe ploae și vânt la cercul cultural o distanță de 15 km. numai pentru a-și îndeplini datoria și nu de frica reținerii din salariu—că ar fi bucuroși să rețină o zi din lună,—dar să ne dea restul.

Acestor oropsiți le-a rămas a-și face datoria, din datorie, căci cei ce ar trebui să ne aline durerile și fac că n'aud strigătele noastre de desnădejde.

Domnilor conducători, nu ne lăsați în ghiarele mizeriei, salvați-ne că salvați prin noi viitorul țării.

Dați-ne micul salariu, ca să putem și noi merge, a ne vedea căminul părintesc, unde o mamă „dulce mamă”, împovărată de ani și albită de vremea timpului ce s'a scurs peste ea, așteaptă pe feciorul ei învățător, a sosi acasă, pentru a-i îndulci viața — de creștinește sărbători ale învierii—

Gândiți-vă că și noi ne iubim mamele — dați-ne dreptul de salariu pentru care am prestat muncă— ca să putem merge acasă a ne bucura împreună cu cei dragi și scumpi nouă.

Dați-ne salariu căci cu el ne dați liniștea și pacea de care are nevoie orice muritor.

Uitați-vă și spre noi—că mizeria a început a face ravagii printre noi — o învățătoare a murit, alți sau făcut clienții spitalelor...

Ingrijiiți de noi cei ce vă îngrijim de copiii Dv. uitând chiar de noi—sacrificându-ne.

„Așa grijind copiii altor mame”

„Te stingi zâmbind în calea ta fecioară”

O. Goga

Dar rămași departe de căminul părintesc cei mai mulți și cei mai tineri—ne închidem în durerile noastre, întocmai ca melcul în casa lui, așteptând ziua învierii.

Mă asociez și eu cu Vlahuța și zic

„Voi ee-ați plâns în întuneric”

„Și nimeni nu v'a mângâiat.”

„Din lunga voastră înghenunehere

„Sculați . . . Hristos a înviat”

C. C. Sinuță

Zori de primăvară.

Când dela orizont apare
O rază dulce aurie
Un fir de viață dătătoare
Tresar de bucurie.

Căci fluerul răsună'n vale
Și păsările cântă
Pe când voinicul din cărare
Plugu'n ogor implântă.

Iată soare printre nouri
El dă farmec vieții,
Căci prefacă'n tricoloruri
Roua dimineții

Iară mândra ciocărlie
Cu el se deșteaptă
Și la cântec se imbie
Blândă și'nțeleaptă

Un țaran de-acas' se duce
Iese la arat
Soarele-i surâde dulce
Cu un sărutat.

E'n tarla. Cu dor și'ndreaptă
Plugul spre ogor
Și cu boii'n brazda-așteaptă
Soare lucitor.

Pleacă... Scârțâe rotila
Boii trag în jug,
Dar... de-odată i se rupe
Cornul dela plug.

Pleacă dela plug în vale
Cu necazu'n sine,
Iar copilu-'i iese'n cale:
—„Iată tata vine.”!—

Drege plugul; pleacă iară
La arat în vale
Din departe el aude
Cântece de jale.....

E ciobanul ce și-a scos
Turma la păscut,
Cântă cântecu-i dulos,
Doina-i de demult.

Gh. Marcu

Maria

Sonet

„Maril murmură apa pe maluri,
Maril reposa cascade'n stânci,
Iar vântul mării, udat de valuri,
Maril răsună în rîpe adânc.”

Așa șoplește totul, și-a frunzelor suspine
Și-a pasdrei cântare și plânsul doinelor,
Maria-i pretutîndeni, prin văi și pe coline
Tot el, tot scumpu-ți nume răsună cu amor.

Din bolta maestoașă a templelor creștine,
In valuri d,armonie, tot dânsul își ia zbor
Spre ceruri, iar în sinul locașelor divine
E repetat tot dânsul de al îngerilor cor,

De numele-ți fii mândră; de cât a castității
Emblema, nici un nume nu stă virginității
Mai gingaș; despre mine l'ador căci'mi este sfânt---

Și cerul și pământ, ca mine, lui se închină
Maria între îngerii, în ceruri e regină.
Maria între copile regină-i pe pământ.

E. C.

Salariile învățătorilor

Multe s'au scris și se scriu despre nedreptatea ce ni se face, dar e glasul celui ce strigă în pustiu. Urechile celor ce ar trebui să audă sunt împuiate de hoarda de politicieni ce tipă să li se plătească serviciile electorale. Și aceștia trebuie mulțumiți înaintea tuturor.

S'au desființat școli, s'au desființat posturi, am văzut bursieri plecați în mijlocul lernii dela școală fiind că erau goniiți din internate: nu mai aveau burse.

Triste vremuri și o pată întunecoasă în istoria culturii noastre!

Oare e mai bine să fi jandarm decât învățător!

Ce autoritate morală mai am eu, învățător, când am datorii în sat la locuitori! Și le-aș plăti, dar din ce! Din salariul ce nu l-am primit de anul trecut și pe cari nici nu mai știu cum să-l impart, atunci când va da D-zeu să-l mai primesc, ca să-mi împac toți creditorii! Voiu căută să-mi mai procur și alte mijloace de tralu, voiu munci și în alte întreprinderi; e doară vorba de existența mea și a familiei mele! „Dar, neglijezi școala”, ni se va imputa. Și sunt rău văzut de organele de control și în procesele verbale de inspecție, rău notat.

Și-mi sunt necesare aceste procese-verbale, mai ales acum cu modificarea legii învățământului.

Atunci? Riscăm sau să pierim ca niște mucenici, sau să ducem învățământul în prăpastie.

E frumos cuvântul „sacrificiu” cu cari ne au împodobit condu-

cătorii, dar ni l-au aruncat nouă, celor mici, nu s'au încununat și domniile-lor cu el.

Intre zidurile claselor sale, învățătorul să fie cu gândul numai la chemarea ce o are în mijlocul micușilor ce-și hrănesc sufletele din Isvorul de viață și lumină ce trebuie să fie sufletul său. Iar el ce le dă? Amărăciune și desgust. Lozincă jecărut învățător trebuie să fie: „Treci pragul clasei tale cu chipul și inima luminate ca ale anul Apostol”. E mare, dar nu se poate! Nu putem uita necazurile și greutățile ce ne întâmpină la tot pasul. Nu voim decât să trăim omenește și să ni se dea ceea ce ni se cuvine.

Asociația Generală a făcut tot ce se poate face, cu răbdare și îngăduință; dar dacă ar trece la mijloace mai drastice? E singura pe ne susține și cere dreptul nostru. Cât despre reprezentanții noștri din parlament l-am văzut ce pot cu ocazie votării ultimelor două legi ce ne priveau: salarizarea dela comună și reforma. Ne aruncă din când în când, de acolo din înălțimi: răbdare, facem tot ce putem; și e drept că mult se ostenesc să-și încaseze diurnele la timp, ca să poată trăi ca adevărați reprezentanți ai poporului acolo, în capitala țării.

Și multe ar fi de spus dar vorba proverbului: „Limba bouului e mare dar nu poate vorbi; și noi suntem doar într'o țară blagoslovită de democrație”.

D. Terpu

Vrem echilibru!

Datorită crizei financiare în care se sbate întreg organismul social, se petrece o luptă continuă între două forțe care și dispută amândouă nu întâia oară, ci dreptul la viață. De o parte puterea conducătoare, care caută să-și mențină privilegiile câștigate și dacă ar putea să și le sporească, de alta puterea condusă, cari tind să-și păstreze cel puțin minimum de existență.—Puterea conducătoare vrea cu orice preț să beneficieze de aceleași venituri, de aceleași bunuri de cari a beneficiat de mulți ani încoace. Ba mai mult, întrucât mijloacele tehnice au făcut mari progrese, aparatul conducător vrea să fie înzestrat în toate măruntaiele lui, cu cele mai noi, mai perfecte și deci mai scumpe mijloace și ca atare la ea nevoile pecuniare devin din ce în ce mai mari. Fiecare Minister își face bugetul său, justificând puterile controlatoare, cari de fapt nu există, diferitele cheltuieli mai mult sau mai puțin, ca să nu zic deloc, necesare. Automobilele lux pentru toți ghiftuții, trenuri speciale, radio, mașini de scris din cele mai noi la fiecare birou, biurouri zugrăvite și ceruite, inspectori parainspectori, directori paradirectori, fiecare cu angrenajul lui și alți mulți, cari nu se mulțumesc cu puțin, ci cheltuiesc când pot din gros pe spatele acestei țări.

Și cine plătește toate aceste bugete umflante? Cetățeanul pașnic. Mulțimea, cari formează puterea condusă. Oare s'a gândit vreodată puterea conducătoare că și cel mai umil cetățean are nevoie de o existență, și ca atare, are și el nevoie de un buget, bugetul minimum de existență, pe cari nu

știu căți la sută pot să și-1 mai facă, când mijloacele de câștig au scăzut și scad enorm și când veșnic i se cer. Unde mai punem că și bietul cetățean în mod natural și spre binele țării vrea să fie și el în pas cu vremurile, din punct de vedere al muncii și al culturii. Vrea, dar nu poate biata mulțime și atunci se mulțumește să zică: „La timpuri sărace, existență săracă, haina săracă dorință mică.” Această loznică nu vrea să și-o pună și puterea (pătura) conducătoare. Ea se conduce cu încăpățănare, după lozincă: „Simtem puterea, avem nevoie de existența cea mai bogată, toate dorințele ne trebuiesc satisfăcute.”

Uită însă că sunt puterea, cari în momente grele depind de cea-stălaltă putere pe cari o nesocotesc. Uită că dacă mulțimea, „puterea condusă”, i-a încredințat dreptul de a o conduce i-a încredințat tot odată și grija de a veghea la păstrarea unui echilibru împăciuitor între cele două forțe. Dacă vor mai continua să neglijeze păstrarea unui atare echilibru, puterea condusă, cari se poate zice, i-a ajuns cuțitul la os nu va întârzia să impună acest echilibru.

Diferitele întruniri cetățenești apolitice, diferitele întruniri de bresle, diferitele strigăte ale diferitelor asociații, nu cer decât minimum de existență pentru fiecare cetățean, nu cer decât păstrarea unui echilibru între cele două forțe; dar domnii dela cârmă nu vor să înțeleagă așa și-i învinuesc că adunările lor, sunt periculoase. Da periculoase, dar nu țări domnilor, Ci meschinilor voastre interese!

T. Nicolsau

Casapli

Statistica și politica școlară

Conferința lui Iosif Gabrea

Sâmbătă 20 c., d. Iosif Gabrea a vorbit la Casa Școlilor despre statistica și politica școlară. Pornind dela apariția ultimei statistici a ministerului instrucțiunii 1928-29, arată importanța ei în politica școlară, alături de orientarea ideologică. Solidaritatea socială, din ce în ce mai accentuată, ridică tot mai des complexe probleme ale maselor sociale și le rezolvă în beneficiul acestora. Statistica servindu-se de principiul cât mai mare și al egalității unităților, pretinde să dea o cunoaștere a realităților mase. Astfel servește la acordarea principiilor cu datele momentului, adică politicii școlare.

Datele mai importante

Comentează apoi datele mai importante ale statisticii.

Tineretul de 5-18 ani care are nevoie de educație și instrucție: 3.817.236, ceea ce revine, în raport cu populația țării, la 21,3 la sută.

2) Tineretul școlar după mediu:

3.325.774 din mediul rural, și 491.462 mediu urban; din aceștia, trec în învățământul supra-primar (secundar) 2,3 la sută rural și 24,3 la sută urban.

3) Din tineretul de 3.817.236, în 1928—29, are școlaritate 2.283.211; fără școlaritate: 1.534.236; din aceștia în 1928—29 au rămas fără școlaritate primară obligatorie 877.447 tineri.

4) Tineretul pe categorii de școli: 2.038.709 în grădini de copii și școli primare; 168.102, adică 4,4 la sută în școli secundare teoretice și numai 76.400 adică, 1,9 la sută în școlile secundare practice.

5) Tineretul universitar: 31.154 studenți înscriși în 1928-29; licențiați și doctori 2564, adică 8,2 la sută; ceea ce revine, față de populația țării, 1 licențiat la 7020 locuitori.

5) Tineretul universitar: 31.154 litate: Români: 76,3 la sută; Ruși;

7,07 la sută, Unguri: 6,88 la sută, Germani; 3,52 la sută, Evrei 3,09 la sută etc.

Fără școlaritate 'n 1928-29 Români 43,3 la sută, Ruși 69,5 la sută, Unguri, 26 la sută, Germani, 24 la sută, Evrei 16 la sută, Bulgari 36,17 la sută.

La învățământul superior participă în raport cu populația școlară: Evrei 3,62 la sută, Români, 0,82 la sută, Germani 0,32 la sută, Unguri 0,24 la sută, Bulgarii, 0,24 la sută, Rușii 0,09 la sută.

6) Școli și corp didactic.

A. Grădini de copii 1809 cu 109.487 copii, 2212 conducătoare.

B. Școli primare: 16.235, cu 1 milion 922.533 copii recenzați; 41.511 învățători și 26.649 săli de clasă. Pentru a da școlaritatea primară completă celor 2.806.669 copii constatați în 1928-29 că au nevoie de ea, ar trebui: 70.165 învățători și tot atâtea săli de clasă; față de cele existente un deficit de 28.654 învățători și 43.216 săli de clase.

C. Școli secundare: 1249 cu 244 mii 502 elevi și 11.559 profesori.

7) Promovați și repetenți:

În școala primară: din 1.929.222 înscriși, promovează 1.181.439 repetenți, eliminați: 747.783 adică 38,77 la sută.

În școlile secundare: din 221.251 înscriși promovează: 169.884 și repetenți eliminați: 56.397 adică 25,48 la sută. În total: 804.150 repeteți și eliminați adică: 32,12 la sută. Adăugând la acești repetenți și eliminați și cei 327.447 fără școlaritate primară, se constată o imensă masă de 1.731.447 tineri, fără școlaritate sau cu o școlaritate uemulțumitoare. Ceea ce înseamnă, calitativ și cantitativ, cea mai spaimântătoare risipă și neglijare aceluia mai prețios capital uman: tineretul.

Deaceia, politica școlară a viitorului să țină seamă de aceste constatări rezultate din statistica.

Spre a o îndruma, după un plan bine chibzuit și în afara de dese zigzaguri de politică mărunță, conferențiarul crede necesar stabilirea acestui plan, la a cărui executare să vegheze un eventual consiliu sau sfat național al educației și învățământului.

Adunarea generală a asociației învățător.

În ziua de 23 Aprilie a. c. s'a ținut adunarea generală a asociației generale învățătoresci Caliacra cari a luat parte un număr de peste 200 de învățători și învățătoare. Ședința de dimineața a început la ora 10 a. m. sub președinția Pr. B. Zăinescu, cari după ce salută colegii veniți și intră în ordinea de zi începând cu darea de seamă a asociației învățătoresci Caliacra expusă de către d-l Ilie Nedelcu secretar și casier și adunarea votează în urmă gestiunea anului 1931 și bu-

getul pe 1932. Celelalte puncte din ordinea de zi au fost dezbătute pe rând de către colegi și colegele din adunarea generală cu mult calm cari fac cinste corpului.

După aceea s'a constituit biroul alegerii a 4 membri în comitetul asociației și au fost aleși următorii: Pr. Bucur Zăinescu, 175 voturi, Al. Niculaescu cu 94 voturi, Em. Papazisu 87 și Ilie Georgescu cu 108 voturi. Rămânând ultimul punct de discutat „diverse” și ora depășind de 1, ședința s'a suspendat după cari urma să redeschidă ședința la ora 3 p. m. la sediul asociației. La ora 3 p. m. adunarea generală, cari era în număr mai mic ca de dimineața au votat mulți cu delegații semnate chiar în adunare; ivindu-se și o contestație semnată de mai mulți colegi în sensul acesta.

Mulți din adunare cerând cu insistență ca să se facă din nou alegerea de membri în asociație, adunarea generală a cerut și s'a făcut din nou sub alt biuro și au fost aleși acum următorii:

1. Pr. Bucur Zăinescu 80 de voturi;
2. Ilie Georgescu 60 de voturi;
3. Sava Marin 51 "
4. N. Constantinescu 47 " de voturi.

Cenzori

1. Gh. Papazisu cu 34 voturi;
2. Al. Niculaescu 31 "
3. Gh. Brânzan 27 "

Supleanți

1. C. Constantinescu cu 25 voturi;
2. Pr. V. Heroiu cu 12 voturi;
3. I. Maican 9 "

La darea rezultatului d-l Gh. Brânzan depune o cerere de demisie, deasemenea și d-l Em. Papazisu și rămân cenzori în locul lor următorii: C. Constantinescu și Pr. V. Heroiu.

După aceasta s'a constituit comitetul asociației după cum urmează:

1. Pr. Bucur Zăinescu președ.
2. I. Alixandrescu vice-președ.
3. I. R. Nedelcu secretar și casier.
4. Eug. Raducu
5. Șt. Costescu
6. Ion Ciuca
7. Sava Marin
8. Pr. Gh. Teodosiu
9. Ilie Georgescu
10. N. Constantinescu
11. Achil Constantinescu

La alegerea de după amiază s'a ivit o contestație care s'a atașat la dosarul alegerii. Dosarul cu alegeri s'a trimis asociației generale Bucureșit spre a verifica și a decide. În urma acestei alegeri s'a discutat cu multă aprindere chestiunea neplății salariului la timp, după cari a doua zi în corpore au pornit cu toți la prefectura, și administrația financiară unde li s'a promis că se va face intervenție, la cari învățătorimea a rămas numai cu vorbe.